ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 211

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

706. Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 24.9)13.10.58 Β. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 12.6)4.7.59, 25.6)7.7.60 καὶ 30.12.60)20.1.61 Β. Διαταγμάτων. 1

707. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ, παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ «Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων Βούλας». 2

708. Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν. 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΑ. 706

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεών τινων τοῦ ἀπὸ 24.9)13.10.58 Β. Δ. «περὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 12.6)4.7.59, 25.6)7.7.60 καὶ 30.12.60)20.1.61 Β. Διαταγμάτων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 3680)57 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συμβολαιογράφων καὶ ὑποθηκοφυλάκων διατάξεων κλπ.», 2) τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων, διατυπωθεῖσαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ τῆς 19.6.1962, 16.8.1962, 27.11.1962 καὶ 23.4.1963, 3) τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ αἴτησιν τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν — Αἰγαίου — Δωδεκανήσου, διατυπωθεῖσαν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3441)63 καὶ 4696)63 ἐγγράφων αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 691)1963 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ 5) τὴν ὑπ' ἀριθ. 709)1963 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24.9)13.10.58 (Φ.Ε.Κ. Α' 165) Βασ. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων» ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τῶν ἀπὸ 12.6)4.7.59 (Φ.Ε.Κ. Α' 135), 25.6)7.7.60 (ΦΕΚ Α' 98) καὶ 30.12.1960) 20.1.61 (ΦΕΚ Α' 12) Βασ. Διαταγμάτων, τροποποιοῦνται, συμπληροῦνται καὶ ἀντικαθίστανται, ὡς ἐν ἄρθροις 2 ἕως 6 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου ὑπάγονται:

α) Πάντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ συμβολαιογράφοι τοῦ Κράτους.

β) Οἱ ἐκ τῶν ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας συμβολαιογράφων δικαιωθέντες μηνιαίου μερίσματος ἐκ τοῦ Ταμείου (μεριζματοῦχοι).

γ) Οἱ μόνιμοι ὡς καὶ οἱ ἀποχωρήσαντες τῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου καὶ τῶν Συμβολαιογραφικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους, οἵτινες ἐδικαιώθησαν μηνιαίου μερίσματος ἐκ τοῦ Ταμείου (μεριζματοῦχοι).

δ) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω ἀμέσως ἠσφαλισμένων, ἤτοι:

αα) Ἐπὶ ἐγγάμου ἀμέσως ἠσφαλισμένου ἡ σύζυγος, τὰ νόμιμα, νομιμοποιηθέντα ἢ ἐκουσίως ἢ δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντα τέκνα, ὡς καὶ τὰ θετὰ τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα καὶ ἡ χήρα νόμιμος ἢ φυσικὴ μήτηρ, ἐφ' ὅσον συντηρεῖται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἠσφαλισμένου υἱοῦ της.

ββ) Ἐπὶ ἀγάμου ἀμέσως ἠσφαλισμένου ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀνήλικοι ἄρρενες ἀδελφοὶ καὶ ἄγαμοι ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον οὗτοι συντηροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τούτου.

ε) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἀποβιωσάντων ἀμέσως ἠσφαλισμένων ἄτινα δικαιοῦνται μηνιαίου μερίσματος ἐκ τοῦ Ταμείου.

2. Ἐξαιρετικῶς τὰ ἄρρενα τέκνα ἐγγάμου ἀμέσως ἠσφαλισμένου καὶ οἱ ἄρρενες ἀδελφοὶ ἀγάμου τοιούτου, ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας καὶ μετὰ τὴν ἐνηλικίωσίν των.

α) Ἐφ' ὅσον κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς νόσου, τῆς ἀνικανότητος ταύτης διαπιστουμένης κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου προβλεπομένην διαδικασίαν, ἢ

β) ἐφ' ὅσον συνεχίζουσιν ἀποδεδειγμένως τὰς σπουδάς των εἰς ἀνωτέρας ἢ ἀνωτάτας σχολὰς καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 26ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἐργάζονται».

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἡ Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου διεξάγεται παρ' ἑνὸς Ἀρχιάτρου τακτικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Α' Κατηγορίας ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ ἕως 2ῳ καὶ δύο ἰατρῶν—ἐλεγκτῶν, προσλαμβανομένων ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ δικαίου».

2. Αἱ παρ. 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«6. Ἰατροὶ—Ἐλεγκταὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας τοῦ Ταμείου προσλαμβάνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου διαρκείας οὐχὶ μείζονος τῶν τριῶν ἐτῶν δυναμένης νὰ ἀνανεοῦται κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἰατροὶ ἔχοντες ὑπερπενταετῆ ἄσκησιν τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ εἰδικότητα παθολόγου τοῦ ἑνὸς καὶ χειρουργοῦ τοῦ ἑτέρου.

Ἡ μηνιαία ἀμοιβὴ τῶν ἀνωτέρω ἰατρῶν—ἐλεγκτῶν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς καθ' ἡμέραν ὑπηρεσιακῆς ἀπασχολήσεως αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ Ν. Δ. 3623)56 «περὶ καθορισμοῦ κατωτάτων ὁρίων ἰατρικῆς ἀμοιβῆς καὶ συνθηκῶν ἐργασίας ἰατρῶν».

7. Ὁ Ἀρχίατρος καὶ οἱ ἰατροὶ—ἐλεγκταί, πλὴν τῶν ἀποδοχῶν των δικαιοῦνται καὶ τῶν διὰ τὴν ἐκτὸς γραφείου μετακίνησίν των, ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται καὶ πραγματοποιεῖται τοιαύτη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐξόδων κινήσεως καθοριζομένων κατ' ἀποκοπὴν ἢ περίπτωσιν κατὰ τὰς κειμένας περὶ τούτων διατάξεις».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 8 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 8.

Ἁρμοδιότης καὶ καθήκοντα Ὑγειονομικοῦ Προσωπικοῦ.

1. Ὁ Ἀρχίατρος ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς καθ' ὅλου ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου καὶ εἰδικώτερον:

α) Προεδρεύει τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετέχει τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Παροχῶν, ὁσάκις καλεῖται πρὸς τοῦτο.

β) Κατανέμει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἰατρῶν-ἐλεγκτῶν καὶ καθορίζει ἑκάστοτε τὰ εἰδικὰ καθήκοντα καὶ τὰς ἁρμοδιότητας ἑκάστου.

γ) Παρακολουθεῖ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς ὅλης ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιβλέπει καὶ ἐπιθεωρεῖ τὰ τῆς νοσηλείας τῶν ἀσθενῶν ἠσφαλισμένων εἰς θεραπευτήρια.

δ) Εἰσηγεῖται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐνδεικνυόμενον μέτρον πρὸς βελτίωσιν τῆς παρεχομένης περιθάλψεως.

ε) Ἐγκρίνει τὴν πρὸς νοσηλείαν εἰσαγωγὴν τῶν ἀσθενῶν ἠσφαλισμένων εἰς θεραπευτήρια.

στ) Θεωρεῖ ἅπαντας τοὺς λογαριασμοὺς νοσηλείων, ἰατρικῶν ἀμοιβῶν καὶ λοιπῶν δαπανῶν παροχῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

ζ) Ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἀνατιθεμένην αὐτῷ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑγειονομικῆς φύσεως ἐργασίαν, ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἀρτιωτέραν λειτουργίαν τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

2. Οἱ ἰατροί-ἐλεγκταί:

α) Ἐξετάζουσι τοὺς αἰτοῦντας τὴν παροχὴν ὑγειονομικῆς περιθάλψεως ἀσθενεῖς ἠσφαλισμένους, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ γνωματεύουσι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τούτων καὶ τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς των εἰς θεραπευτήρια.

β) Παρακολουθοῦσι τακτικῶς τὴν εἰς τὰ θεραπευτήρια νοσηλείαν τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ ἀπόψεως θεραπευτικῆς καὶ διαιτητικῆς ἀγωγῆς.

γ) Ὑποβάλλουσι περιοδικῶς εἰς τὸν Ἀρχίατρον ἐκθέσεις περὶ τῆς ὑπὸ τῶν θεραπευτηρίων ἐνδεικνυομένης καὶ τῆς κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἰατρικῆς ἐπιστήμης νοσηλείας κλπ. τῶν ἀσθενῶν ἠσφαλισμένων, τῆς τηρήσεως τῶν ὅρων τῶν τυχὸν συμβάσεων τοῦ Ταμείου μετ' αὐτῶν καὶ περὶ τῆς συμμορφώσεως τῶν νοσηλευομένων πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις των.

δ) Γνωματεύουσιν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης παρατάσεως τῆς νοσηλείας τῶν εἰς θεραπευτήρια νοσηλευομένων ἀσθενῶν ἠσφαλισμένων πέραν τοῦ ἀρχικῶς καθωρισθέντος χρόνου.

ε) Ἐκδίδουσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νοσηλείας τῶν ἀσθενῶν ἠσφαλισμένων εἰς ἰδιωτικὰς κλινικὰς κλπ. καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν θεραπόντων ἰατρῶν, τὰς συνταγὰς τῶν διὰ τὴν θεραπείαν ἐνδεικνυομένων φαρμάκων καὶ τὰ παραπεμπτικὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων παρακλινικῶν καὶ λοιπῶν ἐξετάσεων.

στ) Ἐπιτελοῦσι πάσας τὰς ἁρμοδίως παρεχομένας ὁδηγίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν καλυτέραν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

ζ) Μετέχουσι ὡς μέλη τῶν συνεδριάσεων τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Τὸν Ἀρχίατρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἰς ἁπάσας τὰς ἁρμοδιότητας καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἰατρῶν—ἐλεγκτῶν.

Εἰς περίπτωσιν κωλύματος ἢ ἀπουσίας ἑνὸς τῶν ἰατρῶν-ἐλεγκτῶν οὗτος ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τοιούτου».

Ἄρθρον 5.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 10 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιάτρου διδομένη ἔγκρισις πρὸς νοσηλείαν ἀσθενοῦς ἠσφαλισμένου ἐν θεραπευτηρίῳ ἰσχύει δι' ὡρισμένον χρόνον, καθοριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ ἐξετάσαντος τὸν ἀσθενῆ ἰατροῦ—ἐλεγκτοῦ τοῦ Ταμείου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐν ἐπαρχίᾳ τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη ἰατροῦ—ἐλεγκτοῦ ἢ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ».

Ἄρθρον 6.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 21 ἀντικαθίστανται ὑπὸ μιᾶς τοιαύτης, ἐχούσης ὡς κατωτέρω, μεταβαλλομένης οὕτω ἀναλόγως τῆς ἀριθμήσεως τῶν ὑπολοίπων παραγράφων τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

«1. Συνίσταται ἐν Ἀθήναις Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή, ἥτις ἀσκεῖ τὰς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διαγραφομένας ἁρμοδιότητας καὶ καθήκοντα».

Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον β' περίπτωσις τῆς παρ. 3 (νέα 2) τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἰατρῶν—ἐλεγκτῶν».

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 (νέας 2) τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἡ Ἐπιτροπὴ ἥτις δύναται νὰ συνεδριάσῃ παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν, ἀπαφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1963

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 707

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α., παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ «Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων Βούλας».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 12 τοῦ Β. Δ. 683)1948 περὶ διπλωματούχων ἀδελφῶν νοσοκόμων καὶ ἐπισκεπτριῶν, τὸ ὑπ' ἀριθ. 505)1962 Βασ. Διάταγμα «περὶ ἱδρύσεως Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ, παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ «Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων Βούλας» (ΦΕΚ 128)Α) 13.8.62) τὴν ὑπ' ἀριθ. 276 ἀπὸ 24.9.62 ἀπόφασιν τοῦ Γεν. Συμβουλίου τοῦ ΠΙΚΠΑ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 723)1963 σύμφω-

νον γνώμην τοῦ ΑΣΔΥ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 725)63 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχολὴ Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν ΠΙΚΠΑ» ἥτις θέλει λειτουργήσει παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ «Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων Βούλας» οὗτινος τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΩΝ Π.Ι.Κ.Π.Α.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Σχολὴ Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ, λειτουργοῦσα παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ «Κέντρον Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων Παίδων Βούλας» ἀποτελοῦσα ἐξάρτημα αὐτοῦ καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας (Γεν. Διεύθυνσις Ὑγιεινῆς) διέπεται ὑπὸ τοῦ ἱδρυτικοῦ αὐτῆς Βασ. Διατάγματος καὶ τοῦ παρόντος Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι:

1. Ἡ θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις γυναικῶν πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἀδελφῆς νοσοκόμου καὶ ἐπισκεπτρίας, δίδοντος τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως εἴτε τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς ἀδελφῆς νοσοκόμου (νοσηλευτρίας) εἴτε τοῦ τῆς ἀδελφῆς ἐπισκεπτρίας (ὑγιεινῆς, ἀντιλήψεως καὶ προνοίας) καὶ

2. Ἡ εἰδίκευσις εἰς τὴν Ὀρθοπεδικὴν Νοσηλευτικὴν καὶ τὴν Ὀρθοπεδικὴν ἀποκαταστάσεως, τῶν ἀποφοιτουσῶν κατ' ἔτος μαθητριῶν τῆς Σχολῆς καὶ εἰς ποσοστὸν μέχρι τοῦ 1)5 τοῦ ἀριθμοῦ των, ὡς καὶ μέχρις ἑπτὰ ἀποφοίτων τῶν λοιπῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν Σχολῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἓξ μηνῶν, ἐπὶ πλέον τῆς κανονικῆς τριετοῦς φοιτήσεώς των καὶ μετὰ τὸ ἐπιτυχὲς πέρας τῶν διπλωματικῶν των ἐξετάσεων καὶ τὴν λῆψιν τοῦ διπλώματος νοσοκόμου καὶ ἐπισκεπτρίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Σχολὴ στεγάζεται εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ΚΑΑΠΒ, ἐν τῷ συγκροτήματι ἐγκαταστάσεων τοῦ ΠΙΚΠΑ εἰς Βούλαν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΙΚΠΑ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 668)62 Β. Δ)τος καὶ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7.1.1941 Β. Δ)τος «περὶ Ὀργανισμοῦ Διοικήσεως καὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τοῦ ΠΙΚΠΑ» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 170)1960 Β. Δ)τος «περὶ κυρώσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ΠΙΚΠΑ» τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῶν ὀργάνων τοῦ ΚΑΑΠΒ κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος ἑκάστου.

Ἄρθρον 5.

Ἐφορεία τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν 5μελοῦς Ἐφορείας ὁριζομένης κατὰ τὰ ἰσχύοντα περὶ διορισμοῦ ἐφορειῶν τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ (ἄρθρ. 20 Κωδ. Β. Δ. 3.11. 1962) (ΦΕΚ. 179).

Εἰς τὴν Ἐφορείαν μετέχουν 1) ἓν μέλος τοῦ Γ. Σ. τοῦ ΠΙΚΠΑ, ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεώς του, 2) ἓν μέλος τῆς Ἐφορείας τοῦ ΚΑΑΠΒ, ὁριζόμενον κατόπιν ἀποφάσεώς της. 3) ἡ Προϊσταμένη τοῦ Τμήματος Νοσοκόμων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, 4) ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Α' Ἰατροκοινωνικῆς Προστασίας Μητρότητος καὶ Παιδικῶν ἡλικιῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ 5) ὁ διοικητικὸς Διευθυντὴς τοῦ ΚΑΑΠΒ.

Ἡ Ἐφορεία διορίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Συμβουλίου, δι' ἧς ὁρίζεται καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

Συνεδριάσεις καὶ ἀπαρτία Ἐφορείας.

1) Ἡ Ἐφορεία συνέρχεται ἅπαξ τοῦ μηνὸς τακτικῶς, ἐκτάκτως δὲ ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, προσκλήσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2) Ἡ Ἐφορεία συνεδριάζει παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν της, αἱ δὲ ἀποφάσεις της λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

3) Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐφορείας καταχωροῦνται εἰς πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίαν μελῶν της.

4) Τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐφορείας ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

5) Ἡ θητεία τῆς Ἐφορείας εἶναι τριετής. Ἐν περιπτώσει ἐνδιαμέσου ἀντικαταστάσεως μέλους τινός, ἡ θητεία αὐτοῦ λήγει ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 7.

Ἁρμοδιότητες τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς.

Ἔργον τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς εἶναι:

1) Ἡ ἄσκησις ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

2) Ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ μελέτη πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἡ λῆψις σχετικῶν ἀποφάσεων.

3) Ἡ ὑποβολὴ εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ Π. Ι. Κ. Π. Α. προτάσεων ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν Σχολήν.

4) Ἡ σύνταξις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ὡς καὶ ἡ τροποποίησις αὐτοῦ, τῶν ἐπὶ τούτου ἀποφάσεών της ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας (Γεν. Δ)νσεως Ὑγιεινῆς).

5) Ἐκρίνει τὸ ὡρολόγιον πρόγραμμα σπουδῶν τῆς Σχολῆς.

6) Ἀποφασίζει περὶ τῆς εἰσόδου τῶν μαθητριῶν καὶ τῆς ἀποβολῆς αὐτῶν ἐκ τῆς Σχολῆς, τῶν σχετικῶν ἀποφάσεών της ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Π. Ι. Κ. Π. Α

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ διαχείρισις τῆς Σχολῆς, ἀποτελούσης ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις εἴρηται ἐξάρτημα τοῦ Κ. Α. Α. Π. Β., διεξάγεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων αὐτοῦ. Αἱ δαπάναι ἐν γένει τῆς Σχολῆς βαρύνουσι τὸν πρ)σμὸν τοῦ ΚΑΑΠΒ.

Ἄρθρον 9.

Θέσεις τοῦ τακτικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς εἶναι αἱ συσταθεῖσαι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 744)1962 Β. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ΠΙΚΠΑ, λόγῳ ἱδρύσεως Σχολῆς Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν τοῦ ΠΙΚΠΑ».

Ἄρθρον 10.

Καθήκοντα καὶ ἁρμοδιότητες τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

Α'. Διευθύνουσα ἀδελφή:

Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῆς Διευθυνούσης ἀδελφῆς τοῦ ΚΑΑΠΒ, ἐν τῇ ἰδιότητί της ὡς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς, ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Προΐσταται τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, μεριμνῶσα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς καὶ εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών των καὶ διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

β) Κατανέμει τὸ προσωπικὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε ἀναγκῶν, εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς καὶ ρυθμίζει τὸν τρόπον λειτουργίας τούτων, ἀσκοῦσα ἐπ' αὐτῶν γενικὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον.

γ) Ἐποπτεύει καὶ ἐλέγχει τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος διδασκαλίας εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν καὶ πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν μαθητριῶν, ἐρχομένη εἰς συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῆς Προϊσταμένης Σπουδῶν.

δ) Παρακολουθεῖ τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητριῶν, τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν καὶ τὸ ἦθος των, μεριμνᾶ διὰ τὴν ἄνετον διαβίωσίν των τὴν ψυχαγωγίαν των καὶ τὴν ἰατρικήν των περίθαλψιν.

ε) Ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐφορείαν τῆς Σχολῆς ἔκθεσιν περὶ τῆς λειτουργίας αὐτῆς κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους.

στ) Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ὑλικοῦ τῆς Σχολῆς, ἀσκοῦσα ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεώς του καὶ εὐθυνομένη ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως μετὰ τῆς ἐχούσης τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ Προϊσταμένης Οἴκου διὰ πᾶν ἔλλειμμα, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε λάβει ἐγκαίρως τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ ΠΙΚΠΑ.

ζ) Διδάσκει τὰ μαθήματα Δεοντολογίας καὶ Ἐπαγγελματικῆς Προσαρμογῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελον τῇ ἀνατεθῇ.

η) Παρίσταται κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου.

θ) Τηρεῖ τὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητριῶν.

Β'. Προϊσταμένη Σπουδῶν.

Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῆς Προϊσταμένης Σπουδῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Εἶναι ἡ ἄμεσος βοηθὸς τῆς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της, συνευθυνομένη μετ' αὐτῆς καὶ ἀναπληροῦσα αὐτὴν ἀπούσαν ἢ κωλυομένην.

β) Συντάσσει τὸ πρόγραμμα τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς πρακτικῆς ἐξασκήσεως.

γ) Εὐθύνεται ἔναντι τῆς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς καὶ δι' αὐτῆς ἔναντι τῶν Διοικητικῶν ὀργάνων της διὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν διδασκομένων μαθημάτων.

δ) Προΐσταται, ἐπιβλέπει καὶ καθοδηγεῖ τὰς διδασκούσας ἀδελφὰς εἰς τὸ ἔργον των, κατευθύνει τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν τρόπον μελέτης εἰς τὰ φροντιστήρια ὡς καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητριῶν. Ὁμοίως παρακολουθεῖ τὴν διδασκαλίαν ἐκ μέρους τοῦ ὑπολοίπου διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

ε) Τηρεῖ τὸ Μητρῶον καὶ τὰ βιβλία ἐπιδόσεως τῶν μαθητριῶν ὡς καὶ τὰ φύλλα ποιότητος αὐτῶν.

στ) Διδάσκει ὑποχρεωτικῶς τὸ μάθημα τῆς Νοσηλευτικῆς τέχνης κατὰ θεωρίαν καὶ πρακτικήν, τὴν ἱστορίαν τῆς νοσηλείας καὶ τὸ μάθημα περὶ ἠθικῶν καθηκόντων.

Γ' Διδάσκουσαι:

Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῶν διδασκουσῶν ἀδελφῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπιβλέπουσαι τὴν ὑγείαν, διαγωγὴν καὶ εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν τῶν μαθητριῶν, ἀναφέρουσαι εἰς τὴν Διεύθυνσιν πᾶσαν παρεκτροπήν.

β) Ἐπιβλέπουσαι τὰς μαθητρίας κατὰ τὴν ἐξάσκησιν αὐτῶν εἰς τὰ διάφορα Ἱδρύματα.

γ) Παρίστανται εἰς τὰ μαθήματα καὶ ἐκτελοῦν φροντιστήρια ἐπὶ τῆς διδασκομένης ὕλης πρὸς ἀπόλυτον ἀφομοίωσιν αὐτῆς.

δ) Βαθμολογοῦν μετὰ τῶν Προϊσταμένων τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων Ἱδρυμάτων εἰς ἃ γίνεται ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησις, τὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητριῶν εἰς τὴν νοσηλευτικήν.

ε) Ὑποβάλλουν εἰς τὴν Προϊσταμένην Σπουδῶν ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητριῶν καὶ διὰ τὸ μέρος τοῦ προγράμματος, οὗτινος ἀνέλαβον τὴν παρακολούθησιν.

Δ' Προϊσταμένη Οἴκου.

Τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῆς Προϊσταμένης Οἴκου ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Παρακολουθεῖ τὴν τάξιν ἐντὸς τῆς Σχολῆς καὶ ἰδίως τῶν κοιτώνων, τῶν χώρων καθαριότητος καὶ τῶν χώρων ἐκπαιδεύσεως.

β) Παρακολουθεῖ τὴν συμπεριφορὰν τῶν μαθητριῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Σχολῆς.

γ) Παρακολουθεῖ τὴν τήρησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἁρμοδιότητά της.

δ) Ὀργανώνει μετὰ τῆς Προϊσταμένης Σπουδῶν ἑορτὰς καὶ συγκεντρώσεις διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μαθητριῶν.

ε) Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ ἐν γένει ὑλικὸν τῆς Σχολῆς.

στ) Παραλαμβάνει καὶ διανέμει τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν μαθητριῶν.

Ε'. Καθαρίστριαι κλπ. ἐργατικὸν προσωπικόν.

Αἱ καθαρίστριαι κλπ. εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα ὅλων τῶν χώρων τῆς σχολῆς, διὰ τὴν πλύσιν τοῦ ἱματισμοῦ της, διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ φαγητοῦ ἐκ τῶν μαγειρείων εἰς τὴν Τραπεζαρίαν τῆς Σχολῆς καὶ διὰ τὴν διανομὴν αὐτοῦ καὶ ἐν γένει ἐκτελοῦν πᾶσαν βοηθητικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς ἐντολὰς τῆς Διευθυνούσης, διὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων.

Ἄρθρον 11.

Εἰδικὰ προσόντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

1. Τὰ εἰδικὰ καθήκοντα τῆς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς θὰ ἀσκῇ πάντοτε ἡ ἑκάστοτε Διευθύνουσα τοῦ ΚΑΑΠΒ.

2. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀποτελοῦσι:

α) Καθηγηταί, ὑφηγηταὶ ἢ Πανεπιστημιακοὶ ἐπιμεληταὶ τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων.

β) Διευθυνταὶ ἢ ἐπιμεληταὶ τῶν κλινικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐξωτερικῶν ἰατρείων τοῦ ΚΑΑΠΒ καὶ τῶν ἄλλων Νοσοκομείων τοῦ ΠΙΚΠΑ.

γ) Διευθυνταὶ ἢ Ἐπιμεληταὶ κλινικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐξωτερικῶν ἰατρείων ἄλλων μεγάλων Νοσηλευτικῶν ἢ Θεραπευτικῶν μονάδων τῆς Χώρας.

δ) Ἀνώτεροι εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Κοινων. Προνοίας καὶ τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ ἄλλοι εἰδικοὶ ἐπιστήμονες.

ε) Ἡ Διευθύνουσα ἀδελφὴ τοῦ ΚΑΑΠΒ.

στ) Ἡ Προϊσταμένη Σπουδῶν καὶ αἱ διδάσκουσαι ἀδελφαὶ τῆς Σχολῆς.

3. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ὁρίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς Δ.Ε. τοῦ ΠΙΚΠΑ κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς Διευθυνούσης ἀδελφῆς. Τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, πλὴν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, λαμβάνει δι' ἑκάστην ὥραν διδασκαλίας ἀποζημίωσιν καθοριζομένην ἑκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 12.

Ὅροι ἐγγραφῆς εἰς τὴν Σχολήν.

Εἰς τὴν Σχολὴν γίνονται δεκταί, αἰτήσει των, μαθήτριαι κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων γραπτῶν καὶ προφορικῶν, ἀποφάσει τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, κυρουμένης ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ μετ' ἐξέτασιν τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῶν καταστάσεως, ἤθους καὶ χαρακτῆρος, αἱ κεκτημέναι τῶν κάτωθι προσόντων καὶ στοιχείων.

1) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς.

2) Πιστοποιητικὸν Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος περὶ ἐγγραφῆς της εἰς τὰ μητρῶα τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος περὶ τοῦ ὅτι ἔχει ἡλικίαν οὐχὶ κατωτέραν τῶν 18 ἐτῶν συμπεπληρωμένων καὶ οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 30 καὶ ὅτι εἶναι ἄγαμος, διεζευγμένη ἢ χήρα, εἰς τὰς δύο δὲ τελευταίας περιπτώσεις, ἄνευ οἰκογενειακῶν ἀπασχολήσεων.

3) Ἀρτιμέλειαν καὶ ἀρίστην ὑγείαν βεβαιουμένην διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου καὶ ὕψος ἀναστήματος οὐχὶ μικρότερον τοῦ 1,50 μ.

4) Ἔγγραφον συγκατάθεσιν γονέως ἢ κηδεμόνος, προκειμένου περὶ ὑποψηφίας ἀγούσης ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 21 ἐτῶν.

5) Πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν κατεδικάσθη οὔτε παρεπέμφθη δι' ὁριστικοῦ βουλεύματος διὰ πρᾶξιν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ Ποιν. Νόμου.

6) Πιστοποιητικὸν νομιμοφροσύνης.

7) Συστατικὰς ἐπιστολὰς δύο ἐπιλέκτων προσώπων.
8) Ἰδιόγραφον βιογραφικὸν σημείωμα.

Ἄρθρον 13.

1) Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις ὁρίζονται εἰς γραπτὰς καὶ προφορικάς.

Ι. Αἱ γραπταὶ περιλαμβάνουν.
α) Ἔκθεσιν ἰδεῶν καὶ
β) Ἐρωτήσεις ἐπὶ γνώσεων τῶν Γυμνασιακῶν τάξεων ἤτοι ἱστορίας, Γεωγραφίας, χημείας καὶ γενικῶς ἐπὶ γνώσεων ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως.

2) Αἱ ἐπιτυγχάνουσαι εἰς τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις καλοῦνται εἰς τὰς προφορικὰς τοιαύτας, αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς συνέντευξιν τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς προσωπικότητός των, τῶν γνώσεων καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντός των πρὸς τὸ ἐπάγγελμα.

Εἰς τοὺς βαθμοὺς τῆς γραπτῆς καὶ προφορικῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων ὑπολογίζεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ἀπολυτηρίου των πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ μέσου ὅρου

ΙΙ. Αἱ ἐπιτυχοῦσαι εἰς τὰς ἐξετάσεις ὑποβάλλονται εἰς γενικὴν ἰατρικὴν ἐξέτασιν ὑπὸ ἰατρῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ ΠΙΚΠΑ, εὑρισκόμεναι δὲ ἀπολύτως ὑγιεῖς καὶ ἀρτιμελεῖς εἰσάγονται τελικῶς εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας καὶ μέχρι τοῦ καθορισθέντος διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ἀριθμοῦ εἰσακτέων.

Ἄρθρον 14.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν μαθητριῶν.

1. Αἱ μαθήτριαι ὑποχρεοῦνται νὰ διαμένουν ἐντὸς τῆς Σχολῆς, παρέχεται δὲ εἰς αὐτὰς δωρεὰν κατοικία, τροφή, ἐκπαίδευσις, στολὴ ὑπηρεσίας καὶ ἔξοδα κινήσεως διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν.

2. Αἱ μαθήτριαι δέον ἀπαραιτήτως ὅπως εἶναι ἐφοδιασμέναι μὲ ἀτομικὸν ἱματισμόν, ὑπηρεσιακὰ ὑποδήματα, ἀδιάβροχον ὑπηρεσιακόν, ἐπενδύτην, ὡρολόγιον χειρὸς μὲ δείκτην δευτερολέπτων καὶ μικρὸν μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ τῆς οἰκογενείας των, καλύπτον τὰ μικρὰ ἔξοδά των.

3. Μαθήτριαι ἀποχωροῦσαι τῆς Σχολῆς ἀδικαιολογήτως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προπαιδευτικῆς περιόδου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν εἰς τὸ Ἵδρυμα τῶν πραγματοποιηθεισῶν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς των, δαπανῶν φοιτήσεως, χαρακτηριζομένων ὡς Δημοσίων ἐσόδων (παρ. 6—7 ἄρθρον 12 Ν. Δ. 683)48).

Ἄρθρον 15.

Ἐκπαίδευσις.

1. Ὁ χρόνος ἐκπαιδεύσεως ὁρίζεται τριετής, συμφώνως τῇ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. 683)48.

Αἱ ὧραι θεωρητικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πρακτικῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητριῶν ὁρίζονται εἰς 8 ἡμερησίως.

2. Ἡ τριετὴς ἐκπαίδευσις κατανέμεται εἰς τὴν δοκιμαστικὴν προπαιδευτικὴν περίοδον καὶ εἰς τὴν κανονικὴν ἐκπαίδευσιν.

3. Κατὰ τὴν προπαιδευτικὴν περίοδον αἱ μαθήτριαι εἶναι δόκιμοι, παρακολουθούμεναι στενῶς ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Σπουδῶν καὶ τῶν διδασκουσῶν ἀδελφῶν τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς καταλληλότητός των διὰ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀδελφῆς. Ἡ προπαιδευτικὴ περίοδος διαρκεῖ 20 ἑβδομάδας. Κατ' αὐτὴν αἱ μαθήτριαι διδάσκονται κυρίως θεωρητικὰ μαθήματα. Μετὰ τὴν 12ην ἑβδομάδα ὑποχρεοῦνται εἰς μιᾶς ὥρας ἡμερησίως ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ.

4. Ληξάσης τῆς προπαιδευτικῆς περιόδου, αἱ μαθήτριαι ὑποβάλλονται εἰς γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ὡς καὶ τὸ πόρισμα τῆς κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν παρακολουθήσεως ἑκάστης μαθητρίας ἀποτελοῦν τὸ στοιχεῖον κρίσεώς της διὰ τὴν περαιτέρω συνέχισιν τῶν σπουδῶν της.

5. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς προπαιδευτικῆς περιόδου αἱ μαθήτριαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀποσύρωνται τῆς Σχολῆς ἄνευ ὑποχρεώσεως τινός.

6. Ἡ περαιτέρω κανονικὴ ἐκπαίδευσις διαιρεῖται εἰς ἐκπαιδευτικὰς περιόδους κατὰ τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

7. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰδικεύσεως εἰς τὴν Ὀρθοπεδικὴν νοσηλευτικὴν καὶ τὴν νοσηλευτικὴν ἀποκαταστάσεως εἶναι ἐξάμηνος, μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν.

8. Τμηματικαὶ ἐξετάσεις.

Μετὰ τὸ πέρας διδασκαλίας ἑκάστης ἐκπαιδευτικῆς περιόδου, αἱ μαθήτριαι ὑποβάλλονται εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ τῆς διδαχθείσης ὕλης ὡς ἑξῆς:

α) Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πρώτου ἔτους περιλαμβανομένης καὶ τῆς προπαιδευτικῆς περιόδου.
β) Μετὰ τὸ πέρας τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ
γ) Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τρίτου ἔτους.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν καὶ ἐπὶ τῶν μαθημάτων τοῦ τρίτου ἔτους αἱ μαθήτριαι προσέρχονται εἰς τὰς διπλωματικὰς ἐξετάσεις, αἵτινες συνίστανται εἰς γραπτὴν ἐξέτασιν ἐπὶ τιθεμένου ἰατρονοσηλευτικοῦ θέματος.

9. Ἐξετάσεις εἰδικεύσεως.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἑξαμήνου εἰδικεύσεως εἰς τὴν ὀρθοπεδικὴν νοσηλευτικὴν καὶ νοσηλευτικὴν ἀποκαταστάσεως, αἱ ἀπόφοιτοι ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις αἵτινες συνίστανται:

α) Εἰς γραπτὰς ἐπὶ τῶν μαθημάτων τοῦ ἑξαμήνου, καὶ
β) Εἰς προφορικὰς ἐπὶ τῶν ἰδίων μαθημάτων κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

10. Αἱ μαθήτριαι λαμβάνουσιν ἄδειαν ἑνὸς μηνὸς ἐτησίως καὶ μιᾶς ἡμέρας καθ' ἑβδομάδα.

Ἄρθρον 16.

Βαθμολογία.

1. Οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις διδόμενοι βαθμοὶ εἶναι 0—20, διακρινόμενοι εἰς ἄριστα (18,5—20), λίαν καλῶς (15—18,4), καλῶς (12—14,9) καὶ σχεδὸν καλῶς ἀπὸ (10—11), βάσις δὲ ὁ ἀκέραιος ἀριθμὸς 10.

2. Ὁ ἐξετάζων βαθμολογεῖ τὴν ἐξεταζομένην κεχωρισμένως διά τε τὴν γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν. Γενικὸς βαθμὸς εἰς ἕκαστον μάθημα εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῶν δύο βαθμολογιῶν.

3. Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις.

Μαθήτρια θεωρεῖται ἐπιτυχοῦσα κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις ἐφ' ὅσον λάβῃ τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν 10 εἰς ἕκαστον τῶν ἐξετασθέντων μαθημάτων. Συμψηφισμὸς τοῦ βαθμοῦ δὲν συγχωρεῖται.

4. Ἐξετάσεις προπαιδευτικῆς περιόδου.
Τμηματικαὶ ἐξετάσεις.
Διπλωματικαὶ ἐξετάσεις.

Μαθήτρια θεωρεῖται δυναμένη νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδάς της, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ὡς ἄνω περιόδων λάβῃ τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν 10 εἰς ἕκαστον τῶν ἐξετασθέντων μαθημάτων.

5. Μαθήτρια ἐὰν ἀποτύχῃ εἰς δύο κύρια μαθήματα ἢ εἰς ἓν κύριον καὶ τρία δευτερεύοντα, ἀποχωρεῖ τῆς Σχολῆς.

6. Μαθήτρια ἐὰν ἀποτύχῃ εἰς ἓν κύριον μάθημα ἢ δύο δευτερεύοντα ἢ ὀλιγώτερα τούτων, παραπέμπεται πρὸς ἐπανεξέτασιν, μετὰ διάστημα δύο μηνῶν. Κατὰ τὴν ἐπανεξέτασιν ἐὰν ἀπορριφθῇ εἰς ἓν κύριον μάθημα, ἀποχωρεῖ τῆς Σχολῆς, ἐὰν ἀπορριφθῇ εἰς τὰ δευτερεύοντα μεταγράφεται εἰς τὴν μετὰ τὴν σειράν της εἰσαχθεῖσαν τάξιν.

7. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ Γενικοῦ βαθμοῦ ἑκάστης ἐκπαιδευτικῆς περιόδου ἐξάγεται ὁ μέσος ὅρος ἐκ τριῶν βαθμῶν.

α) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ ἐπὶ τῶν διδαχθέντων θεωρητικῶν μαθημάτων.
β) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς πρακτικῆς ἐξασκήσεως.
γ) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἤθους, ἀντιλήψεως, χαρακτῆρος καὶ διαγωγῆς.

8. Κατὰ τὴν προπαιδευτικὴν περίοδον, κύρια μαθήματα θεωροῦνται:

α) Ἀνατομία—Φυσιολογία.
β) Νοσηλευτική.
Κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Α' ἔτους:
α) Ἀνατομία—Φυσιολογία.

β) Νοσηλευτική.
γ) Μικροβιολογία.
δ) Παθολογικὰ νοσήματα.
Κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Β' ἔτους:
α) Ἐπιδημιολογία.
β) Κοινωνικὴ Ὑγιεινή.
Κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Γ' ἔτους:
α) Κοινωνικὴ Ὑγιεινή.
β) Ἔργον Ἀδελφῆς Ἐπισκεπτρίας Ὑγιεινῆς.
Κατὰ τὰς ἐξετάσεις εἰδικεύσεως:
α) Ἀνατομία—Φυσιολογία.
β) Ὀρθοπεδικὰ νοσήματα.
γ) Νοσηλευτικὴ (ὀρθοπεδικὴ καὶ ἀποκαταστάσεως).

9. Μαθήτρια ἡ ὁποία λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας ἀπουσίασε πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἐκ τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων ἑνὸς ἔτους ὀφείλει νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἀπουσίας της προτοῦ παρουσιασθῇ πρὸς τελικὴν δοκιμασίαν.

10. Μαθήτρια ἀπουσιάσασα δι' οἱονδήποτε λόγον ἀπὸ περισσοτέρας τοῦ 1)3 τῶν παραδόσεων ἑνὸς μαθήματος ὀφείλει προτοῦ ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασίν του, νὰ ἐπαναλάβῃ τοῦτο, εἴτε παρακολουθοῦσα ἐκ νέου τὰς παραδόσεις, εἴτε φροντιστηριακῶς, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἐφορείας τῆς Σχολῆς μετ' εἰσήγησιν τῆς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς.

11. Μαθήτρια καταστᾶσα ἕνεκα πνευματικῆς ἢ σωματικῆς παθήσεως ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω συνέχισιν τῶν σπουδῶν της, ὑποχρεοῦται νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς Σχολῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας, μετὰ γνωμάτευσιν δύο ἰατρῶν ὁριζομένων ὑπ' αὐτῆς.

12. Αἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος ὑπηρετοῦσιν ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τριετίαν, ἐφ' ὅσον ταῖς ζητηθῇ εἰς τὰς ὑπηρεσίας ΠΙΚΠΑ τῶν Ἐπαρχιῶν ἢ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως συνεπάγεται τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸ ΠΙΚΠΑ τῆς δαπάνης εἰς ἣν τοῦτο ὑπεβλήθη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκπαιδεύσεώς της, θεωρουμένης ὡς Δημόσιον ἔσοδον.

Ἄρθρον 17.

Δίπλωμα.

1. Εἰς τὸ δίπλωμα περιλαμβάνονται:
Ὁ τίτλος τῆς Σχολῆς.
Τὸ ὀνοματεπώνυμον τῆς ἀποφοίτου.
Τὸ ὄνομα τοῦ πατρός της.
Ὁ τόπος καταγωγῆς της.
Εἶδος ἀπονεμομένου πτυχίου.
Ἡ βαθμολογία ἀριθμητικῶς καὶ συγκριτικῶς.
Ἡ διαγωγή.
Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Προέδρων τοῦ Γ. Σ. τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ τῆς Ἐφορείας καὶ τῆς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς.
Ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Προνοίας.

2. Οὐδὲν πιστοποιητικὸν σπουδῶν, οἱουδήποτε εἴδους χορηγεῖται πρὸ τῆς λήξεως τῶν τριετῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἐπὶ πτυχίῳ δοκιμασίας.

Κατὰ τὴν λῆψιν τοῦ διπλώματος καὶ τοῦ σήματος, ἑκάστη ἀπόφοιτος ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ.

Ἄρθρον 18.

Σῆμα.

Ὡς σῆμα τῆς ἀποφοίτου τῆς Σχολῆς ὁρίζεται μεταλλίνη πλάξ διαστάσεως 0.045Χ0.023 φέρουσα ἀριστερὰ τὸν κυανοῦν Σταυρὸν τοῦ ΠΙΚΠΑ, δεξιὰ δὲ καὶ πρὸς τὸ μέσον τὰ στοιχεῖα ΣΑΝΕ εἰς πρώτην γραμμήν, ΠΙΚΠΑ εἰς δευτέραν γραμμὴν καὶ 1962 εἰς τρίτην γραμμήν.

Ἄρθρον 19.

Στολή.

1. Στολὴ μαθητρίας (ὑπηρεσιακή).
α) Φόρεμα χρώματος ἐρυθροῦ μὲ λευκὴν γραμμήν.
β) Περιλαίμιον ἐκ τοῦ ἰδίου ὑφάσματος διὰ τὴν προπαιδευτικὴν περίοδον τῶν 20 πρώτων ἑβδομάδων.
γ) Περιλαίμιον λευκὸν διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ἐκπαιδεύσεως.
δ) Περιβραχιόνιον λευκὸν διὰ τὸν ὑπόλοιπον μετὰ τὴν προπαιδευτικὴν περίοδον τῶν 20 ἑβδομάδων χρόνον ἐκπαιδεύσεως. Ἐπὶ τοῦ περιβραχιονίου τίθεται ἡ ἔνδειξις τῆς τάξεως εἰς ἣν ἡ μαθήτρια φοιτᾷ. Ἡ ἔνδειξις αὕτη συνίσταται εἰς ἓν σειρίτιον διὰ τὴν α' τάξιν εἰς δύο σειρίτια διὰ τὴν β' τάξιν καὶ τρία διὰ τὴν τρίτην.
ε) Ποδιὰ λευκὴ νοσοκόμου ἄνευ διακριτικῶν διὰ τὸν μετὰ τὴν προπαιδευτικὴν χρόνον ἐκπαιδεύσεως.
στ) Κάλτσαι λευκαὶ συνήθους τύπου.
ζ) Κάλυμμα κεφαλῆς.
η) Ζακέττα μαλλίνη χρώματος λευκοῦ.
θ) Κάπα χρώματος βαθέως κυανοῦ.
ι) Ἐπανοφώριον καμπαρτίνα χρώματος κυανοῦ.
2. Στολὴ ἀποφοίτου (ὑπηρεσιακὴ) νοσηλευτρίας.
α) Φόρεμα χρώματος λευκοῦ.
β) Κάλτσαι λευκαί.
γ) Κάλυμμα κεφαλῆς.
δ) Ζακέττα μαλλίνη χρώματος βαθέως κυανοῦ.
ε) Κάπα χρώματος βαθέως κυανοῦ.
3. Στολὴ ἀποφοίτου (ἐξόδου).
Ἐνδυμασία ταγιὲρ ἐκ φούστας καὶ ἐπενδύτου χρώματος ἀνοικτοῦ φαιοκυανοῦ διὰ τὴν χειμερινὴν καὶ περισσότερον ἀνοικτοῦ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον.
Ὑποκάμισον ἀνοικτὸν φαιόν.
Πίλος ἐκ τοῦ ἰδίου ὑφάσματος.
4. Στολὴ ἀποφοίτου (ὑπηρεσιακὴ) Ἐπισκεπτρίας καὶ ἐπανοφώριον.
α) Φόρεμα χρώματος βαθέος φαιοῦ.

Ἄρθρον 20.

Πειθαρχικὰ παραπτώματα, ποιναί, πειθαρχικὴ ἐξουσία.

1. Αἱ μαθήτριαι διὰ τὰς πειθαρχικὰς παραβάσεις των ὑπόκεινται εἰς ποινὰς ἐπιβαλλομένας αὐταῖς ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος τῆς παραβάσεως ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς, τῆς Ἐφορείας καὶ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Π. Ι. Κ. Π. Α.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῶν μαθητριῶν ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

α) Προφορικὴ ἐπίπληξις ὑπὸ τῆς Διευθυνούσης τῆς Σχολῆς, κατ' ἰδίαν.
β) Προφορικὴ ἐπίπληξις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορείας, κατ' ἰδίαν.
γ) Προφορικὴ ἐπίπληξις τοῦ ἰδίου, ἐνώπιον τῆς Ἐφορείας.
δ) Ἔγγραφος ἐπίπληξις ὑπὸ τῆς Ἐφορείας.
ε) Στέρησις ἐξόδου ὑπὸ τῆς Διευθυνούσης τῆς Σολῆς, μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν ἐξόδου.
στ) Προσωρινὴ ἀποβολή, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας, κυρουμένης δι' ἀποφάσεως τῆς Δ. Ε. τοῦ ΠΙΚΠΑ.
ζ) Ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἀπὸ τὴν Σχολήν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐφορείας, κυρουμένης δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΙΚΠΑ.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια τῶν μαθητριῶν καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν γενικὴν αὐτῶν βαθμολογίαν.

Εἰς τὸ βιβλιάριον τοῦτο δέον ὅπως ἡ μαθήτρια ὑπογράφῃ κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα ἵνα λαμβάνῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου του.

Ἄρθρον 21.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος εἰς τὰς θέσεις τῆς Προϊσταμένης Σπουδῶν, τῆς Προϊσταμένης Οἴκου Ἀδελφῶν, μιᾶς διδασκούσης καὶ τῶν δύο ἀνειδικεύτων ἐργατῶν ἢ ἐργατριῶν, δύνανται νὰ τοποθετηθῶσι αἱ ἤδη ὑπηρετοῦσαι ἀντιστοίχως εἰς τὴν Μονοτάξιον Σχολὴν Βοηθῶν Νοσοκόμων τοῦ ΠΙΚΠΑ.

Ἄρθρον 22.

1. Εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Μονοταξίου Σχολῆς Β' Νοσοκόμων τοῦ ΠΙΚΠΑ, τὸν κυρωθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 28.5.56

Β. Διατάγματος ἐπέρχονται αἱ κάτωθι προσαρμογαί, μετὰ τὴν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 505)1962 Β. Διατάγματος ὑπαγωγὴν ταύτης εἰς τὸ Παιδικὸν Νοσοκομεῖον ΠΙΚΠΑ Πεντέλης.

α) Ἡ Σχολὴ στεγάζεται εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Παιδικοῦ Νοσοκομείου ΠΙΚΠΑ Πεντέλης (ΠΝΠΠ) ἀποτελοῦσα ἐξάρτημα τούτου.

β) Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΙΚΠΑ καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῶν ὀργάνων τοῦ ΠΝΠΠ κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος ἑκάστου.

γ) Ἡ Σχολὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἐφορείας τοῦ ΠΝΠΠ ἥτις ἐπιτρέπεται νὰ ἀναθέτῃ μέρος ἢ ὁλόκληρον τὴν ἁρμοδιότητά της εἰς Ἐπιτροπὴν ἐκλεγομένην μεταξὺ τῶν μελῶν της.

δ) Ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ διαχείρισις τῆς Σχολῆς, ἀποτελούσης, ὡς ἀνωτέρω ἐξάρτημα τοῦ ΠΝΠΠ, διεξάγεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων αὐτοῦ. Αἱ δαπάναι ἐν γένει τῆς Σχολῆς βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ΠΝΠΠ.

ε) Ἡ ἑκάστοτε διευθύνουσα ἀδελφὴ τοῦ ΠΝΠΠ εἶναι καὶ Διευθύνουσα τῆς Σχολῆς.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἀποκατάστασις (Φυσικὴ ἀποκατάστασις, ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάστασις, Κοινωνικὴ ἀποκατάστασις) ὧραι 10.

Παιδιατρικὰ ὧραι 15.

Πρακτικὴ ἐξάσκησις εἰς ΚΑΑΠΒ 45 ἡμέρας.

Πρακτικὴ ἐξάσκησις εἰς ΠΝΠΠ 3 μῆνας.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ὡς ἔχει ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Σχολῆς ὡς ἐνεκρίθη διὰ τοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος τῆς 28.5.56 ΦΕΚ 141)Α)17.6.56.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Κοινων. Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργούς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1963

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ **ΣΤΥΛ. ΧΟΥΤΑΣ**

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 708

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 3867)1958 «περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν».

2) Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 853)6.2.1963 ἀναφορᾶς αὐτοῦ.

3) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ἀριθμὸς πρωτ. ΣΚΑ 135)63) Συνεδρίασις 119 τῆς ΙΒ' Περιόδου τῆς 19.8.63.

4) Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 683)9.10.63, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν Κανονισμὸν Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν ἐξ ἄρθρων 28, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄρθρον 1.

Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν χορηγούμεναι παροχαί, διέπονται ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ Παροχῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὡς χρόνος ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου διὰ τὰς περιπτώσεις γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου θεωρεῖται ὁ τοιοῦτος καθ' ὃν πληροῦνται ἅπασαι αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν κτῆσιν δικαιώματος συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Σύνταξις λόγῳ γήρατος.

1. Δικαιοῦται συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου λόγῳ γήρατος ὁ ἠσφαλισμένος ὁ διακόπτων τὴν ἄσκησιν τῆς ἀσφαλιστέας παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἐργασίας.

α) Ἐὰν συνεπλήρωσε τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ τὸ 60ὸν προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένης καὶ ἐπραγματοποίησε δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας. Τὸ ὡς ἄνω κατώτατον ὅριον ἡμερῶν ἐργασίας αὐξάνεται προοδευτικῶς εἰς τέσσαρας χιλιάδας πεντήκοντα (4.050) ἐν συνόλῳ, προστιθεμένων εἰς τὰς 2.500 ἡμέρας ἐργασίας ἀνὰ 175 τοιούτων κατὰ μέσον ὅρον καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 ἢ

β) Ἐὰν συνεπλήρωσε τὸ 62ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ τὸ 57ον ἡ ἠσφαλισμένη καὶ ἐπραγματοποίησεν ἓξ χιλιάδας (6.000) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐργασίας αὐξάνεται προοδευτικῶς εἰς 10.000 ἐν συνόλῳ προστιθεμένων εἰς τὰς 6.000 ἡμέρας ἐργασίας ἀνὰ 225 τοιούτων κατὰ μέσον ὅρον καθ' ἕκαστον ἑπόμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962.

γ) Ἡμέραι ἐργασίας ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου, πραγματοποιηθεῖσαι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς αὐτῆς παραγράφου προβλεπομένων ὁρίων ἡλικίας συνυπολογίζονται μετ' ἀφαίρεσιν 50 ἡμερῶν κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ μεθεπομένου τῆς συμπληρώσεως τῶν ὁρίων τούτων.

2. Ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Ταμείῳ συμπληρώσαντες μέχρις 20ῆς Σεπτεμβρίου 1960 τὸ 48ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ πραγματοποιοῦντες πεντακοσίας (500) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀνὰ ἑκατὸν τοὐλάχιστον καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους καθ' ὃ θέλουσι συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των προκειμένου περὶ ἀρρένων ἢ τὸ 60ὸν προκειμένου περὶ θηλέων ἢ καθ' ὃ ὑποβάλλουσι τὴν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἴτησίν των εἰς τὸ Ταμεῖον, δικαιοῦνται συντάξεως λόγῳ γήρατος, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνουν συνταξιοῦχοι τοῦ Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἑτέρου Ὀργανισμοῦ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως. Αἱ ὡς ἄνω 500 τοὐλάχιστον ἡμέραι ἐργασίας αὐξάνονται ἀνὰ 175 τοιαύτας κατὰ μέσον ὅρον δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962.

3. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ἡ ἠσφαλισμένη συνεπλήρωσε τὸν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 ἐδαφίου α' ἢ β' τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀνὰ 100 τοὐλάχιστον καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὑποβάλλεται ἡ αἴτησίς του εἰς τὸ Ταμεῖον περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἠλαττωμένης κατὰ τὸ 1)200 τῆς πλήρους μηνιαίας συντάξεως δι' ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 ἐδαφίου α' ἢ β' τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων ὁρίων ἡλικίας ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ τὸ 55ον προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένης.

Ἄρθρον 4.

Σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ὁ ἠσφαλισμένος ἢ ἡ ἠσφαλισμένη ἐὰν κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐπραγματοποίησε χιλίας πεντακοσίας (1500) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν 300 τοὐλάχιστον ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερολογια-

κῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων ἐκείνου καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος ἢ ἐπραγματοποίησε τὸν ὑπὸ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας.

2. Ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου δικαιοῦνται συντάξεως ἐὰν συμπληρώσαντες μέχρι 20ῆς Σεπτεμβρίου 1960 τὸ 48ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐπραγματοποίησαν 500 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀνὰ ἑκατὸν τοὐλάχιστον καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγουμένων τοῦ ἔτους καθ' ὃ θέλουσι καταστῆ ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἑπομένης παραγράφου.

Αἱ ὡς ἄνω 500 τοὐλάχιστον ἡμέραι ἐργασίας αὐξάνονται ἀνὰ 175 τοιαύτας κατὰ μέσον ὅρον δι' ἕκαστον τῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962.

3. Οἱ ἠσφαλισμένοι θεωροῦνται ἀνάπηροι ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἐξαμήνου τοὐλάχιστον διαρκείας κατὰ τὴν ἁρμοδίαν ἰατρικὴν πρόβλεψιν, δὲν δύνανται νὰ κερδίσωσι δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς δυνάμεις, τὰς δεξιότητας, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτῶν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν πλέον τοῦ τρίτου, ὅπερ συνήθως κερδίζει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιὴς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

Ἄρθρον 5.
Ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς.

1. Ἠσφαλισμένος πραγματοποιήσας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἀπαιτουμένας ἡμέρας ἐργασίας διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος λόγῳ ἀναπηρίας καὶ καθιστάμενος ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, δικαιοῦται ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ κερδίζῃ πλέον τοῦ ἑνὸς τρίτου (1)3), οὐχὶ ὅμως καὶ πλέον τῶν δύο τρίτων (2)3) ἐκείνου ὅπερ δύναται νὰ κερδίζῃ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιὴς ἄνθρωπος ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ, ἔχων τὰ αὐτὰ ἐπαγγελματικὰ καὶ λοιπὰ προσόντα καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας του ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ 33,3ο)ο καὶ ἄνω.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας.

3. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ἰσοῦται πρὸς τὰ 3)4 τῆς ἧς θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἠσφαλισμένος συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας.

4. Τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς καταβάλλεται ἀδιαφόρως ἀσκήσεως παρὰ τοῦ ἐπιδοματούχου οἱασδήποτε αὐτοτελοῦς ἢ ἐξηρτημένης ἐργασίας μέχρι μιᾶς διετίας πέραν δὲ ταύτης μόνον ἐφ' ὅσον προβλέπεται παρὰ τῆς Νομοθεσίας τοῦ εἰς ὃν ὑπάγεται κατὰ κυρίαν ἀσφάλισιν Ὀργανισμόν.

Ἄρθρον 6.
Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

1. Ἡ διαπίστωσις ἀναπηρίας διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων συντάξεων ἢ ἐπιδομάτων ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου (Ὑγειονομικῆς) Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς κατοικίας τοῦ ἠσφαλισμένου.

Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῶν Πρωτοβαθμίων τούτων Ἐπιτροπῶν, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως, ἐνώπιον τῶν Δευτεροβαθμίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς Νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν, τὰς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς κλπ.

2. Ἐὰν ἀπορριφθῇ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας ἢ διακοπῇ ὁριστικῶς τοιαύτη σύνταξις ἢ ἐπίδομα, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως ἢ τοιούτου ἐπιδόματος ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου, βεβαιοῦται ὅτι εἰς τὴν τελευταίως διαπιστωθεῖσαν κατάστασιν ἀναπηρίας του, ἐπῆλθεν οὐσιαστικὴ μεταβολή.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ζητήσῃ ὁποτεδήποτε νέαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τῶν λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχων ἢ ἐπιδοματούχων του ὡσαύτως παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐξαιρέσει ἐκείνων ὧν ἡ σύνταξις μετετράπη εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος.

4. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου δικαιουμένων συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας παρὰ τοῦ ΙΚΑ, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπανεξέτασις των παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, τῆς ἀναπηρίας των διαπιστουμένης διὰ τῆς ἐν τῇ συνταξιοδοτικῇ ἀποφάσει τοῦ ΙΚΑ ἀναφερομένης γνωματεύσεως τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Αἱ δαπάναι ἐξετάσεως τῶν ἠσφαλισμένων, συνταξιούχων καὶ δικαιοδόχων τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ, ἐφ' ὅσον αἱ ἐξετάσεις αὗται γίνωνται πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ταμείου, βαρύνουσι τὸ Ταμεῖον ἀποδιδόμεναι εἰς τὸ ΙΚΑ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων.

Ἄρθρον 7.
Ποσοστὸν ἀναπηρίας.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαπιστωθεῖσα ἀναπηρία δίδει δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ταύτης ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἄνω τῶν 66,6 ο)ο.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἁρμοδίαν Ὑγειονομικὴν γνωμάτευσιν ἡ ἀναπηρία τοῦ ἠσφαλισμένου ὀφείλεται εἰς πλείονας αἰτίας, ἤτοι εἰς κοινὴν νόσον καὶ ἐργατικὸν ἀτύχημα, διὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων πρὸς χορήγησιν συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ προερχόμενον ποσοστὸν ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀπαιτουμένου κατωτάτου ὁρίου ποσοστοῦ ἀναπηρίας.

Ἄρθρον. 8.

1. Ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἠσφαλισμένου ὀφειλομένων εἰς βίαιον συμβὰν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης (ἐργατικὸν ἀτύχημα), χορηγεῖται σύνταξις ἢ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου.

2. Ἐὰν ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος ὀφείλονται εἰς βίαιον συμβὰν μὴ ἐπελθὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης, χορηγεῖται σύνταξις ἢ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, συνεπλήρωσε τὸ ἥμισυ τοῦ ἀπαιτουμένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας.

Ἄρθρον 9.
Σύνταξις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου, δικαιοῦνται συντάξεως τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐὰν ὁ θανὼν εἶχε συμπληρώσει πρὸ τοῦ θανάτου του τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 1 καὶ 2 ἀπαιτουμένας ἡμέρας ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου πρὸς θεμελίωσιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἢ ἐπιδοματούχου, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δικαιοῦνται παρὰ τοῦ Ταμείου συντάξεως, ἐφ' ὅσον συντρέχωσι καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης νέας κρίσεως ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις αἵτινες ἐθεμελίωσαν τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα τοῦ ἀποβιώσαντος.

3. Πάντα τὰ ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως ἀπορρέοντα κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν δικαιώματα, τὰ ἔχοντα ὡς προϋπόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου.

4. Ἡ κήρυξις καὶ ἀπόδειξις τῆς ἀφανείας, γενομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, θεωρεῖται ἔγκυρος καὶ ἰσχυρὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος οἱασδήποτε παροχῆς ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀφάντου.

Ἄρθρον 10.

Δικαιοδόχοι.

1. Ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου νοοῦνται:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν χήρος, οὗ ἡ συντήρησις ἐβάρυνεν οὐσιωδῶς τὴν θανοῦσαν.

β) Τὰ ἄγαμα νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἓν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ τὰ ὁποῖα δὲν λαμβάνουν ὁπωσδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου καὶ ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένης ἢ θήλεος συνταξιούχου καὶ τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου, (ἠσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου ἢ τῆς ἐπιδοματούχου) ὀρφαναὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐγγονοὶ καὶ προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης).

δ) Οἱ γονεῖς τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) ἐὰν ἡ συντήρησίς των ἐβάρυνε κυρίως τοῦτον (ταύτην) οἱ ἔγγονοί, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιοῦνται συντάξεως, ἐὰν δὲν συντρέχουν μετὰ χήρας (χήρου) ἢ τέκνων δικαιουμένων συντάξεως ἢ καὶ ἐὰν συντρέχουν δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων.

2. Ἡ χήρα (χῆρος) δὲν δικαιοῦνται συντάξεως:

α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐκτός:

α1) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

β1) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ κάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ1) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελεῖ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης καὶ

β) Ἐὰν ὁ θανὼν (θανοῦσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντρέχῃ λόγος τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α1, β1 καὶ γ1 ἀναφερομένων.

3. Πρόσωπα ἐκ τῶν, κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους, δικαιουμένων συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἤθελον καταδικασθῆ διὰ πρᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου (τῆς ἠσφαλισμένης ἢ τῆς ἐπιδοματούχου ἢ τῆς συνταξιούχου).

Ἄρθρον 11.

Πρόσωπα δικαιούμενα παροχῶν.

Πρόσωπα δικαιούμενα παροχῶν παρὰ τοῦ Ταμείου, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τοῦ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι:

1. Οἱ διατελέσαντες ἐν ἀσφαλίσει:

α) Τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ Οἰκονομικῆς Ἐνισχύσεως Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν Ἐργασιῶν.

β) Τοῦ Κεφαλαίου Ἐξόδου Γερόντων καὶ Ἀνικάνων Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν καὶ

γ) Τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου.

3. Τὰ πρόσωπα τῶν προηγουμένων παραγράφων δικαιοῦνται παροχῆς συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνουν συνταξιοῦχοι τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. (πλὴν τοῦ ΙΚΑ) ἢ ἑτέρου Ὀργανισμοῦ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 12.

Βοήθημα γάμου.

1. Ἐργάτριαι δομικῶν, ὁδοποιητικῶν, λατομευτικῶν καὶ ξυλουργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἠσφαλισμέναι παρὰ τῷ Ταμείῳ, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ ἐπαγγέλματος, ἀποχωροῦσαι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 2.000 τοὐλάχιστον ἡμερησίων καταβολῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ γάμου των, δικαιοῦνται βοηθήματος λόγῳ γάμου, ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένου καὶ ἴσου πρὸς τὰς ἀτομικάς των (ἐργατικὰς) καταβολὰς ηὐξημένας κατὰ 50ο)ο.

2. Ἡ τέλεσις τοῦ γάμου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου.

3. Ἡ τέλεσις τοῦ γάμου, προκειμένου περὶ χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου ἢ ἐν ἀδυναμίᾳ διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Ἐπισκοπικῆς Ἀρχῆς ἢ δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου.

4. Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, δικαιοῦνται συντάξεως ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τοῦ γάμου των καὶ ἐφεξῆς ἤθελον συμπληρώσει ἐξ ὑπαρχῆς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀπαιτουμένας κατὰ περίπτωσιν ἡμερησίας καταβολάς.

Ἄρθρον 13.

1. Οὐδεμία παροχὴ εἰς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἠσφαλισμένον χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφοραὶ (ἐργατικὴ τε καὶ ἐργοδοτικὴ) αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου πραγματοποιηθείσας ἐν ἀσφαλίσει ἡμέρας ἐργασίας, δὲν ἔχουσι καταβληθῆ ἢ τοὐλάχιστον βεβαιωθῆ εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου ἐργοδότου κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου προβλεπομένην νόμιμον διαδικασίαν, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἑπομένων παραγράφων τοῦ παρόντος.

2. Ἐφ' ὅσον αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰσφοραὶ (ἐργοδοτικὴ τε καὶ ἐργατικὴ) εἰς τὰς πραγματοποιηθείσας ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἡμέρας ἐργασίας δὲν δύνανται νὰ βεβαιωθῶσιν εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου ἐργοδότου δι' οἱανδήποτε αἰτίαν — ἐξαιρέσει τοῦ λόγου τῆς νομίμου ἀπαλλαγῆς τούτου — καὶ δὲν δύναται νομίμως νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ εἴσπραξις τῶν εἰσφορῶν τούτων, δύνανται αἰτήσει τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῶν δικαιούχων αὐτοῦ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἐπελεύσεως τοῦ θανάτου, ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐν ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου αἱ ἐν τῷ ἀτομικῷ ἀσφαλιστικῷ βιβλιαρίῳ τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει κατὰ κυρίαν ἀσφάλισιν Ὀργανισμοῦ, ἀναγραφόμεναι ἡμέραι ἐργασίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ἀσφαλιστέαν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐργασίαν.

3. Διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν ὁ ἠσφαλισμένος ἢ οἱ δικαιοδόχοι του, ὡς ἀνωτέρω, ὑποχρεοῦνται εἰς ἐξαγορὰν τῶν ἀναγνωριζομένων ἡμερῶν ἐργασίας ἐπὶ καταβολῇ ποσοστοῦ 30ο)ο ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐξαγορᾶς, κατωτάτου ποσοῦ ἡμερομισθίου κοινοῦ ἐργάτου οἰκοδόμου ἢ λατόμου ἢ ξυλουργοῦ, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος τοῦ ἠσφαλισμένου δι' ὃν αἰτεῖται ἡ ἀναγνώρισις.

4. Αἰτήσει τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῶν δικαιοδόχων του ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσιν δι' ἐξαγορᾶς, ὡς ἡ προηγουμένη παράγραφος, αἱ ἀναγνωρισθεῖσαι ἡμέραι ἐργασίας παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ. 4104)60.

Διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ αἰτῶν συνυποβάλῃ καὶ τὴν περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἡμερῶν τούτων ἀπόφασιν τοῦ Ι.Κ.Α.

5. Πᾶσα ἐν γένει ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου παροχὴ λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας χορηγεῖται εἰς τοὺς δικαιούχους ἠσφαλισμένους, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔπαυσαν ἀποδεδειγμένως παρέχοντες ἐργασίαν, προσδίδουσαν κατὰ νόμον τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου παρὰ τῷ Ταμείῳ ἢ ἐφ' ὅσον ἐργαζόμενοι οὗτοι δὲν ἀποκερδαίνουν ποσὸν τριπλάσιον τῆς συντάξεως ἧς δικαιοῦνται παρὰ τοῦ Ταμείου.

Αἱ πραγματοποιούμεναι μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν ἡμέραι ἐργασίας δὲν συνυπολογίζονται διὰ τὴν προσαύξησιν τῆς χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεως.

Ἄρθρον 14.

1. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου ἐκλεγομένων μετὰ τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ, ὡς μελῶν Διοικήσεων ἀνεγνωρισμένων δομικῶν, λατομευτικῶν,

ὁδοποιητικῶν καὶ ξυλουργικῶν Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων, ἢ διοριζομένων ὡς ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανώσεων τούτων, συνεχίζουσιν οὗτοι τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφάλισίν των, ὡς ἡμέραι δὲ ἐργασίας αὐτῶν λογίζονται αἱ ἀντίστοιχοι ἡμέραι τῆς τοιαύτης συμμετοχῆς των ὡς μελῶν Διοικήσεως τῶν ὡς ἄνω Ὀργανώσεων, ἢ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, εἰς τὰς ὡς ἄνω Ἐπαγγελματικὰς Ὀργανώσεις, ἐφ' ὅσον ἤθελον καταβληθῆ αἱ νόμιμοι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ καὶ συνεισφοραὶ ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος ἐπὶ ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 25 μηνιαίως.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ σύνταξις ὅμως ἢ ἡ οἱαδήποτε παροχὴ ἣν λαμβάνουν τὰ πρόσωπα ταῦτα παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐκπροσώπων καὶ Ὑπαλλήλων τῶν Ἐργατικῶν Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων ὡς καὶ ἡ σύνταξις ἣν λαμβάνουν ἠσφαλισμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου παρὰ τοῦ Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α., δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα πρὸς συνταξιοδότησίν των παρὰ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 15.

Ἡλικία.

1. Κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμόν, ὡς ἔτη ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπεπληρωμένα τοιαῦτα.

2. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται:

α) Διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἐξ ὑπαρχῆς συντεταγμένης ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, διὰ πιστοποιητικοῦ Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ ὁ αὔξων ἀριθμὸς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῷα Ἀρρένων ἢ τὰ Δημοτολόγια καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐκ τοῦ προσαγομένου πιστοποιητικοῦ προκύπτει καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν γεννήσεως, τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐξ ἐνόρκων βεβαιώσεων ἢ βεβαιώσεως ἱερέως.

β) Δι' ἀποσπάσματος ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν τηρουμένων Μητρώων Ἀρρένων.

γ) Προκειμένου περὶ προσφύγων διὰ πιστοποιητικοῦ Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς ἢ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀναφέροντος τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πολιτογραφήσεως δηλωθεῖσαν ἡλικίαν.

δ) Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων τυχόντων συντάξεως παρὰ τοῦ ΙΚΑ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἡλικία ἡ ἀναφερομένη ἐν τῇ συνταξιοδοτικῇ ἀποφάσει τοῦ ΙΚΑ ἐφ' ὅσον αὕτη καθωρίσθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ἡλικίας τοῦ ΙΚΑ.

3. Ὁσάκις εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν ἡλικίας δὲν καθορίζεται ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν γεννήσεως, ὡς τοιαύτη λογίζεται ἡ 1 Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

Ἄρθρον 16.

Χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων, τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς καὶ τὸ δικαίωμα εἰς ἀπόληψιν τούτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ἔλαβον χώραν τὰ θεμελιοῦντα τὸ δικαίωμα γεγονότα. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ καταβολὴ δὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς.

2. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ εἰς ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ ἐπιδοματούχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς ἢ ὁ ἀνάπηρος ἔπαυσε νὰ πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 4, ἢ ἐπὶ χήρας εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν συνῆψε νέον γάμον καὶ ἐπὶ τέκνων, ἐγγόνων καὶ προγόνων, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ πρὸ τούτου συνῆψαν γάμον.

Τὸ ἀνωτέρω ὅριον ἡλικίας δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἢ προγονοῦ ἀνικάνου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν.

3. Κηρυχθείσης ἀφανείας ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαίωμα τῶν οἰκογενειῶν των, εἰς ἀπόληψιν συντάξ ως καὶ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸ χρονικὸν σημεῖον, ὅπερ ὁρίζεται ὡς χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἀφανείας ὑπὸ τῆς κηρυττούσης ταύτην δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 17.

Ἀναστολὴ καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Ἐὰν ὁ συνταξιοῦχος ἐκτίῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγαλυτέραν τῶν ἓξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκτίει ταύτην. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἅτινα ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ ἐλάμβανον σύνταξιν, ταῦτα δικαιοῦνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῆς συντάξεως, ἥτις θὰ κατεβάλλετο εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος λόγῳ ἀναπηρίας δὲν προσέρχεται κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα, πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς του.

γ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιοῦχος ἀσκῇ αὐτοτελὲς ἐπάγγελμα ἢ παρέχῃ ἐξηρτημένην ἐργασίαν, ἐξ ἧς ἀποκερδαίνει ποσὸν τριπλάσιον τοὐλάχιστον τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἧς δικαιοῦται.

Ἄρθρον 18.

Ποσὸν συντάξεως ἠσφαλισμένου.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν χορηγουμένων συντάξεων, τὰ δικαιούμενα τούτων πρόσωπα, κατατάσσονται εἰς μίαν τῶν ἀκολούθων κλάσεων δι' ἃς προσδιορίζονται τὰ ἔναντι ἑκάστης τούτων ἀναφερόμενα τεκμαρτὰ ἡμερομίσθια, ἀναλόγως τοῦ καταβαλλομένου ἡμερησίου μισθοῦ:

Ἡμερήσιος μισθὸς Ἀπό:	Μέχρι:	Τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον	Ἀσφαλιστικὴ κλάσις
—	12,50	10	I
12,51	17,50	15	II
17,51	22,50	20	III
22,51	27,50	25	IV
27,51	32,50	30	V
32,51	37,50	35	VI
37,51	45,50	40	VII
45,01	55,00	50	VIII
55,01	65,00	60	IX
65,01	75,00	70	X
75,01	85,00	80	XI
85,01	115,00	100	XII
115,01	καὶ ἄνω	130	XIII

2. Εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοὺς ἐξερχομένους λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας γενικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις, ἡ ὁποία εἶναι ἴση πρὸς τὰ 80 ο)ο τοῦ τεμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ΙΙας ἀσφαλιστικῆς κλάσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς μηνιαίας συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 15 ο)ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ΙΙας ἀσφαλιστικῆς κλάσεως καὶ τοῦ τοιούτου τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ ἠσφαλισμένος τὰς περισσοτέρας ἡμέρας ἐργασίας τῆς τελευταίας, πρὸ τῆς διακοπῆς ταύτης, διετίας. Τὸ ὡς ἄνω προκῦπτον ποσὸν πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 25 διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς μηνιαίας βασικῆς συντάξεως.

3. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσὸν μηνιαίας συντάξεως προσαυξάνεται:

α) Κατὰ 4 ο)ο ἀνὰ 500 ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 1500 — 3000 τοιαύτας.

β) Κατὰ 3 ο)ο ἀνὰ 500 ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 3001 — 6000 τοιαύτας, καὶ

γ) Κατὰ 2 ο)ο ἀνὰ 500 ἡμέρας ἐργασίας ἀπὸ 6001 τοιαύτας καὶ ἄνω.

4. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου ἐξερχομένου λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας βασικῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 40 ο)ο.

5. Ὡς καταβολαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, νοοῦνται, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῇ ἐνεργῷ ἀ-

σφαλίσει τοῦ Ταμείου ἡμέραι ἐργασίας, αἱ λόγῳ ἐξαγορᾶς ἀναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας τοιαῦται καὶ αἱ προσμετρούμεναι κατόπιν διατάξεως νόμου ἡμέραι ἐργασίας λόγῳ διαδοχικῆς ὑπαγωγῆς εἰς πλείονας Ὀργανισμοὺς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως.

6. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων ἀμειβομένων διὰ μηνιαίου μισθοῦ, οὗτοι θεωροῦνται ὡς πραγματοποιοῦντες 25 ἡμερησίας καταβολὰς καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν μῆνα πλήρους ἀπασχολήσεως.

Προκειμένου περὶ τῶν ἡμερομισθίων ἠσφαλισμένων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθεῖσαι ἡμέραι ἐργασίας.

7. Ἐὰν ὁ συνταξιοῦχος λόγῳ ἀναπηρίας τελῇ εἰς κατάστασιν ἀπαιτοῦσαν, κατὰ τὴν περὶ τούτου γνωμάτευσιν τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, συνεχῆ ἐπίβλεψιν καὶ συμπαράστασιν τρίτου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία), ἀνεξαρτήτως τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῆς ἄνω Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ποσοστοῦ ἀναπηρίας, τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας βασικῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 40ο)ο ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατάστασις ἀπολύτου ἀναπηρίας μὴ ἰσχύοντος ἐν προκειμένῳ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἑπομένης παραγράφου.

8. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως τὸ χορηγούμενον εἰς ἀμέσως ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου, μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων, δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 500 δραχμῶν καὶ ἀνώτερον τῶν 2.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 19.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως ἧς δικαιοῦται ἡ χήρα (χήρος), ἰσοῦται πρὸς τὰ ἑβδομήκοντα τοῖς ἑκατὸν (70ο)ο) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2.α) Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως ἧς δικαιοῦται ἕκαστον τέκνον καὶ γονεύς, ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20ο)ο) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης). Προκειμένου περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἧς δικαιοῦται τοῦτο, ἰσοῦται πρὸς τὰ ἑξήκοντα τοῖς ἑκατὸν (60ο)ο) τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης). Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

β) Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἀνωτέρω προσώπων ὑπερβαίνῃ τὴν σύνταξιν τοῦ θανόντος (θανούσης), ἡ σύνταξις ἑκάστου δικαιουμένου προσώπου μειοῦται ἀναλόγως.

3. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἑκάστου ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μὴ χήρας μητρός, ἰσοῦται, πρὸς τὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20ο)ο) τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς δὲ χήρας μητρός, πρὸς τὰ τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν (40ο)ο) τῆς αὐτῆς συντάξεως, χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ' ἐὰν μὲν δὲν ὑφίστανται χήρα (χῆρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) ἐὰν δὲ ὑφίστανται χήρα (χῆρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

4. Ὡς σύνταξις τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ποσοστῶν τῶν μελῶν οἰκογενείας αὐτοῦ λογίζεται τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας βασικῆς συντάξεως τὸ ὁποῖον εἰλάμβανεν ὁ θανὼν (θανοῦσα) συνταξιοῦχος, ἢ ὅπερ θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ θανὼν (θανοῦσα) ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καθίστατο ἀνάπηρος ἐκ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἀπεβίωσεν, ἄνευ πάντως τῆς προσαυξήσεως λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ ἀπολύτου ἀναπηρίας, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 7 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

5. Αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος, ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως θανάτου ἐπιδοματούχου, λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς, τὰ δὲ ποσοστὰ τῶν δικαιουμένων μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἐπιδοματούχου, ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ὅπερ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του.

Ἄρθρον 20.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν παραγράφεται ἐὰν δὲν ἀσκηθῇ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου, ὡς οὗτος ὁρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Ἀπαιτηταὶ δόσεις συντάξεως παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

3. Οὐδέποτε χορηγεῖται σύνταξις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν δώδεκα (12) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς εἰς τὸ Ταμεῖον.

4. Οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ταμείου περισσοτέρων τῶν μιᾶς συντάξεων.

5. Δι' ἐκκρεμούσας, κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ περιπτώσεις εἰς ἃς ὁ ἀσφαλιστικὸς κίνδυνος ἐπῆλθε πρὸ τῆς 29.10.1958, ἡ παραγραφὴ τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3867/1958.

Ἄρθρον 21.

Μετατροπὴ συντάξεως.

1. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας ἢ τὸ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς μετατρέπεται εἰς σύνταξιν γήρατος αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματούχου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ τοῦ 60οῦ προκειμένου περὶ θηλέων.

2. Κατὰ τὴν μετατροπὴν τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ὡς ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν ἐξετάζονται ἐκ νέου αἱ χρονικαὶ προϋποθέσεις, τουτέστιν ὁ ἀριθμὸς τῶν πραγματοποιηθεισῶν, ἐν ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου, ἡμερῶν ἐργασίας, ὡς καὶ τὰ χρονικὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήθησαν αὗται.

3. Ἀπὸ τῆς μετατροπῆς εἰς σύνταξιν γήρατος, καταβάλλεται εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν μετατροπὴν συνταξιοῦχον ἢ ἐπιδοματοῦχον, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προβλεπομένη σύνταξις γήρατος, συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τούτου.

Ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως καταβολῆς τῆς κατὰ μετατροπὴν συντάξεως γήρατος, ὑπολογίζεται ἡ πρώτη τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐκείνου καθ' ὃν ὁ αἰτῶν τὴν μετατροπὴν συνταξιοῦχος ἢ ἐπιδοματοῦχος, συνεπλήρωσε τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα ὅρια ἡλικίας. ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις περὶ μετατροπῆς ὑπεβλήθη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ὡρίων ἡλικίας.

Ἐὰν ἡ αἴτησις περὶ μετατροπῆς ὑπεβλήθη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὡρίου ἡλικίας, ἡ σύνταξις γήρατος καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ὑπεβλήθη ἡ περὶ μετατροπῆς αἴτησις.

4. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ σύνταξις ἢ τὸ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας μετατρέπεται εἰς σύνταξιν γήρατος ἐὰν ὁ συνταξιοῦχος ἢ ἐπιδοματοῦχος δὲν ὑποβάλῃ αἴτησιν μετατροπῆς ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν τὸ ἀργότερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀναπηρίας του.

Ἄρθρον 22.

Ἐκχώρησις—Κατάσχεσις—Συμψηφισμός.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων ἢ ἐπιδομάτων ἀναπροσαρμογῆς δι' οἱανδήποτε αἰτίαν. Κατ' ἐξαίρεσιν τοιαύτη ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις, ἐπιτρέπεται μόνον διὰ διατροφὴν συζύγου καὶ τέκνων δικαιουμένων ταύτης βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ μέχρι τοῦ 1/3 τοῦ χορηγουμένου ποσοῦ, κατόπιν ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν.

2. Συμψηφισμὸς πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένας συντάξεις, ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόσβεσιν ὀφειλῶν τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς τὸ Ταμεῖον καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τούτου.

Ἄρθρον 23.

Διαδικασία ἀπονομῆς καὶ τρόπος καταβολῆς συντάξεως.

1. Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον παρὰ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του.

2. Τὸ Δ. Σ. ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑποβάλλεται μεθ' ἁπάντων τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ περίπτωσιν δικαιολογητικῶν, ἐκδώσῃ τὴν περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ ἀπόφασίν του ἠτιολογημένην. Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἢ τοὺς νομίμους πληρεξουσίους του ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

3. Αἱ συντάξεις καταβάλλονται δι' ἕκαστον μῆνα καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνὸς τούτου.

Προκειμένου περὶ συνταξιούχων διαμενόντων μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου, δύναται αἰτήσει τούτων, ὅπως καταβάλλωνται κατὰ μακρότερα χρονικὰ διαστήματα ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τούτων.

Ἄρθρον 24.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καθορίζονται τὰ πιστοποιητικὰ καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ὁ δικαιοῦχος παροχῆς διὰ τὴν χορήγησιν ταύτης, ὁ χρόνος ὑποβολῆς αὐτῶν, αἱ συνέπειαι τῆς μὴ ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπὶ πασῶν τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐκκρεμουσῶν αἰτήσεων πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τούτου ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου ἢ χρόνου ὑποβολῆς αἰτήσεως.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐκκρεμουσῶν αἰτήσεων αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν, τοῦ ἰσχύσαντος κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του πρὸς τὸ Ταμεῖον, ἤθελε ζητήσει τοῦτο, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 26.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχόμεναι συντάξεις εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος συνταξιούχους ἢ ἐπιδοματούχους, ἀναθορίζονται βάσει διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις θεμελιώσεως τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος.

2. Εἰς τὰς προϋποθέσεις θεμελιώσεως τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως παρὰ τοῦ Ταμείου τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἐν ἀσφαλίσει ἡμερῶν ἐργασίας.

3. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀνακαθορισμοῦ προκύπτει ποσὸν μικρότερον τῆς ἤδη παρεχομένης συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη αὕτη ὡς μέχρι τοῦδε, τὸ δὲ ἐπὶ πλέον ποσὸν ταύτης συμψηφίζεται πρὸς πᾶσαν μελλοντικὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων.

4. Αἱ ἤδη παρεχόμεναι συντάξεις καὶ τὰ ἐπιδόματα ἀναπροσαρμογῆς ἐξακολουθοῦν καταβαλλόμενα καὶ εἰς τοὺς μὴ κεκτημένους τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις θεμελιώσεως τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ καταβαλλόμενον εἰς τούτους ποσὸν εἶναι ἀνώτερον τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ κατωτάτου κατὰ περίπτωσιν ποσοῦ συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ἡ ἐπὶ πλέον καταβαλλομένη διαφορὰ συμψηφίζεται πρὸς πᾶσαν μελλοντικὴν αὔξησιν.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἰδιότης τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ ἡ ἀσφαλιστικὴ σχέσις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ταμείου ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τοῦ Ταμείου διὰ τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦται ὅπως μεριμνήσῃ νὰ ἐφοδιασθῇ ὁ ἠσφαλισμένος.

Ἡμέραι ἐργασίας πραγματοποιηθεῖσαι ἐν ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου μετὰ τὴν 1.1.64 ἀναγνωρίζονται μόνον ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τοῦ Ταμείου, βάσει τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τοῦ ΙΚΑ, ἐφ' ὅσον αὗται ἐπραγματοποιήθησαν εἰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας. Ὁ ἠσφαλισμένος οἰκοδόμος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τοῦ πρώτου τετραμήνου ἑκάστου ἔτους προσέρχεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀτομικοῦ του ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου διὰ τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1963

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ